

Puzzel: Tripverslag (deel 2)

Nadat de pizza op deze wilde maar ook koude avond naar binnen was gewerkt boven op de matenweg, besloten de stronken puzzelbouwers weer verder op pad te gaan. Ze liepen richting de witbreuksweg van het dak van de patio's af en keerden naar rechts. Toen stonden ze voor een keuze, gingen ze naar huis of gingen ze door op avontuur?

Er werd even getwijfeld en toen is er besloten dat voordat het avontuur verder kon gaan er eerst een kratje pils gehaald moest worden. Zo hadden ze beide een dropping meegemaakt die wel echt alleen leuk was omdat er flink gezopen werd. En zo geschiedde het, Ronnie werd gefeut om een kratje pils te halen en Stok stak zijn peukje op, op het driepunt wat het begin zou worden van het tweede deel van het grootse avontuur. Sjokkend als een stoned ezeltje kwam Ronnie met een kratje gerstenat terug.

" Aight Ronnie, thanks. " zei Stok op een hoffelijke wijze, zoals alleen een Nestor dat zou kunnen doen. " We kunnen er weer tegenaan. Zullen we afspreken dat jij het krat vasthoudt en dat ik dan de route bepaal die we gaan lopen? " Op zo'n schappelijk voorstel kon Ronnie natuurlijk geen nee zeggen en ze trokken op pad, langs vlinders en honkbalvelden, en liepen rechtdoor tot ze bij het buitenbad kwamen.

" Wist je dat, Ronnie, er geruchten gaan dat het spookt op de campus? " Vroeg Stok aan zijn jonge trawant, die wel eens geruchten daarover had gehoord, op late avonden, wanneer Sjef al uren in bed lag. " Daar achter die tralies, daar schijnt een oude geest te wonen. Laten we hem Maarten Koolenbrander noemen. 's nachts ontwaakt hij om de campus leefbaar te houden, zo dooft hij blusjes, zet hij stiekem versterkers zachter, en plakt hij stiekem banden van eerstejaars meisjes zodat ze toch naar huis kunnen. " "Wat een kk lijer!!!" Schreeuwde Ronnie fanatiek. " Hoe durft zelfs een geest nog te sfeer op mijn campuslaan te verneuken voor iedereen!!"

"SSSSSHT !!" Zei Stok, " ik denk dat ik net wat hoorde..."

Normaal gesproken zou je zeggen dat de boys niet al te bang zouden zijn voor zulke legendes, maar de boys waren absoluut niet meer in staat dingen in een nuchter daglicht te bekijken. De zaklampen gingen aan en ze keken naar binnen tussen de tralies. Ronnie merkte dat de biertjes in het krat uit het niets begonnen te rinkelen en liet uit schrik het krat vallen. Een snelle telling leverde op dat er maar liefst 14 flesjes waren gesneuveld, de rest was eerlijk verdeeld, opgedronken op de heenreis, en daarna in de bosjes getyft.

"Wie waakt mij? " Vroeg een nog onbekend figuur vanuit de bunker waar Maarten Colenbrander zou zijn begraven tijdens de legendarische intro van 1949. " Hoe durven studenten na 22:00 s' avonds nog hun rukbunkers te verlaten in de poging nog wat te beleven? Mijn naam is Maarten Colenbrander, ze noemen mij ook wel de plaaggeest van de Campus. Waar er plezier is, daar ben ik, en waar het kut is, nou, daar ben ik dan net geweest. Ik verwachtte jullie komst al, Sandor Bakkes en Ronald Groenewoud. " "Ooooooh shit, 't is 'm gewoon echt, wtf man die vent is al 71 jaar dood. Dat kan helemaal niet G. " - Zei Ronnie geschrokken. " Wat ga je nu doen dan? Ik geloof niet eens in geesten, ofzo. " Maarten: "Owkee, dat moet je lekker zelf weten, maar ik ga jullie een deal geven. Als jullie goed kiezen, zal ik jullie huis nooit meer lastig vallen met mijn streken en poetsen, en zal de versterker vanaf nu pas om bij klokslag twaalf uur naar een acceptabel niveau gedraaid worden. Als jullie echter een verkeerde keuze maken, dan zal er nooit meer pils geschonken worden in de Cosa Nostra, als je dat maar weet! En, je zal dan waarschijnlijk een fles ice moeten adten."

"Okee wat moeten we doen dan? " Vroegen Stok en Ronnie in koor.

"Mijn geest is wat verstrooid. Maar ik heb wat instructies voor jullie verderop achtergelaten. Jullie zien er niet al te sportief uit, maar jullie weten vast waar de hardloopbaan is. Die is namelijk kaulo dichtbij." "Okee, en dan? " " Ten oosten van de hardloopbaan is een parkeerplaats. Aan de kant van de hardloopbaan staat er een schuur, waar de potten as van alle oud charlie en acasa medewerkers achter slot en grendel wordt bewaard. Bij deze schuur zul je verdere instructies vinden die je kunnen helpen bij het maken van de juiste keuze. Kom dan terug bij mij voor nadere instructies."

De mannen gingen verder op pad, zonder pils, maar met goede moed. Dat er wat te gebeuren stond konden ze voelen. Dit zou het begin worden van een inspirerende avond.